

Prima instanță: Judecătoria Bălți, judecător D. Stănilă

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători - A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderăș

Î N C H E I E R E

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători –

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SA „Cet-Nord” împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, prin care a fost admis apelul avocatului Guțu Tatiana, în interesele lui Hăbășescu Nicolae, casată hotărârea Judecătoriei Bălți din 27 septembrie 2016 de respingere a acțiunii, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Hăbășescu Nicolae împotriva SA „Cet-Nord” privind anularea ordinului de concediere, ordinului de sancțiune disciplinară, ordinului despre dispunerea efectuării atestării, ordinului de modificare a salariului, restabilirea în dreptul la muncă, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 26.04.2016, Hăbășescu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Cet-Nord” privind anularea ordinelor emise de aceasta, și anume: ordinul de eliberare din funcție nr. 11c din 28.03.2016, ordinul nr. 35 din 29.02.2016 de atragere la răspundere disciplinară a reclamantului, ordinul nr. 50c din 09.12.2015 despre dispunerea efectuării atestării, ordinul nr.45 din 10.03.2016 de modificare a salariului; restabilirea la locul de muncă în calitate de șef de laborator chimic la SA „Cet-Nord”; încasarea salariului mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4 000 de lei.

În motivarea cererii a invocat că, a activat în cadrul actualei SA „Cet-Nord”, începând cu anul 1977. Din data de 10.06.1977, a deținut funcția de șef al laboratorului chimic în cadrul SA „Cet-Nord”. Relațiile de muncă dintre reclamant și pârât au fost reglementate de contractul colectiv de muncă din anul 2015. Făcând parte din categoria personalului tehnic-ingineresc, periodic la un interval de trei ani, este supus testării la Institutul de Cercetări Științifice în Construcții, ÎS „Incercom”, ultima atestare a avut loc la 23.12.2013, fiind valabilă până la 23.12.2016.

Prin ordinul nr. 50c, emis de directorul SA „Cet- Nord” - Ion Galagan, cu

privire la efectuarea testării, s-a dispus efectuarea atestării conducătorilor și specialiștilor în perioada 18.01.2016-19.02.2016. Cu acest ordin nu a fost de acord și a refuzat să facă cunoștință cu el, în legătură cu care fapt, la 01.02.2016, s-a întocmit un proces-verbal cu privire la constatarea faptului refuzului de a semna ordinul indicat și actul că i s-a adus la cunoștință conținutul acestuia. Pe faptul dat, la 02.02.2016, a depus o explicație invocând ilegalitatea petrecerii atestării de către angajator, precum și faptul că dânsul nu deține o funcție publică și o astfel de atestare ar fi contrară legislației.

Ilegalitatea ordinului nr. 50c din 09.12.2015, emis de directorul SA „Cet-Nord”, rezultă din faptul că ultimul se bazează pe Hotărârea Guvernului nr. 522 din 20.05.2004, care a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr.697 din 05.08.2010, publicată în MO, nr. 83-87. De asemenea, Hotărârea Guvernului în temeiul căreia se bazează ordinul contestat, se referea la atestarea funcționarilor publici, funcție pe care dânsul nu o deținea.

La 29.02.2016, a fost emis ordinul cu nr. 35 de aplicare în privința sa a unei sancțiuni disciplinare pe care îl consideră ilegal, întrucât de către angajator nu se face referire la alin. (1) al art. 210 din Codul muncii. În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (4) din Codul muncii pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune. Contrar acestor prevederi, la 28.03.2016, de către angajator a fost emis ordinul nr. 11c cu privire la concedierea sa din funcția de șef al laboratorului chimic, în temeiul art. 206 lit. d) și art. 86 lit. g) din Codul muncii. La fel, angajatorul în vederea temeiniciei aplicării sancțiunii disciplinare a indicat prin același ordin nr. 11c, că anterior, i-a fost aplicată mustrare aspră prin ordinul nr. 45 din 29.02.2016, deși conform pct. 1 al acestui ordin, i-a fost aplicată doar mustrare, în așa mod, angajatorul a decis concedierea reclamantului, fără a fi aplicată o mustrare aspră predecesoare sancțiunii de concediere.

Cu referire la același ordin de concediere de către angajator s-a făcut trimitere la art. 86 lit. g) din Codul muncii, nefiind indicat aliniatul corespunzător al acestei norme, totodată, prin art. 86 alin. (1) din Codul muncii, se stipulează noțiunea de concediere - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată. Relațiile de muncă între reclamant și pârât nu sunt reglementate de contractul individual de muncă, dar de contractul colectiv.

La 10.03.2016, prin ordinul nr. 45 cu privire la modificarea salariului, a fost dispus ca pensionarilor angajați care beneficiază de pensie pentru limita de vârstă, să nu li se calculeze adaosul la salariu pentru vechimea în muncă din 01.03.2016. Astfel, consideră reclamantul că prezentul ordin a fost emis ilegal în contradicție cu art. 64 alin. (2) din Codul muncii, potrivit căruia, salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin prezentul cod. Orice înțelegere prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute salariaților sau limitarea acestora este nulă.

La fel, ordinul în cauză este ilegal și din motivul că nu se face trimitere la nici un articol, temei juridic pe care se bazează și vine în contradicție și cu principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă stipulate în art. 5 din Codul muncii, care garantează egalitatea în drepturi a salariaților și interzice

discriminarea în domeniul raporturilor de muncă.

Prin hotărârea judecătoreii Bălți din 27 septembrie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de Guțu Tatiana, în interesele lui Hăbășescu Nicolae, casată hotărârea instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii.

La 19.04.2017, SA „Cet-Nord” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei enunțate cu menținerea hotărârii instanței de fond.

La 02.05.2017, SA „Cet-Nord” a depus cerere de concretizare a recursului, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 cu menținerea hotărârii instanței de fond și suspendarea executării deciziei enunțate.

La 14.07.2017, avocatul Guțu Tatiana, în interesele lui Hăbășescu Nicolae, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Cet-Nord” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat de către SA „Cet-Nord” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or,

argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Cet-Nord”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Cet-Nord” .

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea